

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 7 grudnia 2012 r.

Poz. 5576

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.579.2012 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 6 grudnia 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIV/170/2012 Rady Gminy Rudnik z dnia 24 października 2012r. w sprawie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, w części określonej w § 1 ust. 1 pkt 2, jako niezgodnej z art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2012r., poz. 391) oraz § 10 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 listopada 2002r. w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych (Dz. U. Nr 193, poz. 1617).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Rada Gminy Rudnik określiła wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Jednocześnie w treści § 4 uchwały Rada postanowiła, iż uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Podjęta uchwała stanowi akt prawa miejscowego. Z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym, zawartych w innych aktach normatywnych. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały wydane przez inne podmioty przepisy powszechnie obowiązujące, kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów.

Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym – w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany.

Przedstawione stanowisko znajduje odzwierciedlenie w utrwalonej linii orzeczniczej uznającej za niedopuszczalne powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikację przez przepisy prawa miejscowego (por. wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003r., sygn. akt II SA/Ka 1831/02, niepublikowany; wyrok NSA z dnia 19 sierpnia 2002r., sygn. akt II SA/Ka 508/02, niepublikowany). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 października 1999r. (sygn. akt II SA/Wr 1179/98, OSS 2000/1/17) trafnie zauważył, że „uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca

prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy". Powyższa zasada znajduje odpowiednie zastosowanie w odniesieniu do rozporządzeń.

W kontekście powyższych wyjaśnień za sprzeczne z prawem należy uznać postanowienie w § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a uchwały, zgodnie z którym "pojazdy ascezyjne, służące do opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych należy myć, odkażać i dezynfekować nie rzadziej niż 1 raz na tydzień" jak i przepis § 1 ust. 1 pkt 2 lit. b, stanowiący, że "miejsce postoju i mycia pojazdów, o którym mowa w lit. a musi być tak usytuowane i spełniać takie warunki techniczne, by spełnione były wymogi ochrony środowiska oraz nie stanowiło uciążliwości dla osób trzecich ze względu na hałas, odory, warunki higieniczne i sanitarne". Takie postanowienia uchwały, stoją w sprzeczności z art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gdyż obliguje on radę gminy do określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia. Tymczasem w przedmiotowej uchwale, Rada Gminy Rudnik nałożyła faktycznie na przedsiębiorcę obowiązki, jakie powinien on realizować już po uzyskaniu zezwolenia. W ocenie organu nadzoru kwestionowany przepis § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a uchwały, należy uznać także za sprzeczny z § 10 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych. W przepisie tym wskazano, iż „po dokonaniu opróżnienia zbiornika w pojazdach asenizacyjnych część spustowa zbiornika powinna być odkażona, a po zakończeniu pracy pojazdy te powinny być umyte”. Zatem, wskazanym wyżej unormowaniem przedmiotowej uchwały, Rada Gminy Rudnik dokonała niedozwolonej modyfikacji przepisu rozporządzenia.

Z uwagi na wymienione nieprawidłowości stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w części określonej w sentencji, jest zasadne i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. WOJEWODY
ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Nadzoru
Prawnego

Krzysztof Nowak

Otrzymują:

- 1) Rada Gminy Rudnik
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa.